

"Teveccüh-ü nâsa muhabbetten, firavun gibi gark olurken dönmek isteyip, kimseye müyesser olmadığını..." cümlesini ve geçtiği yeri izah eder misiniz?

"Nefsin talibi olduğunu riyâ ve hubb-u câh gibi her cihette zararlı yılanlar gibi zehirleyen, ibadet perdesi altında dünyayı tahsil etmek isteyip, kabir kapısında hatâsını bildiği ve teveccüh-ü nâsa muhabbetten, firavun gibi gark olurken dönmek isteyip, kimseye müyesser olmadığını ve daha teferruatıyla o âlemleri bu Lem'alar öyle tenvir ediyorlar ki, eğer murad-ı ilâhî olsa, bu zamanın şöhretperest zındıkları da görselerdi, ellerindeki vücutlarına zemherir getiren buzları atıp, ihlâsla iman edip, Kur'ân'ın elmas cevahirlerini alırlardı."(1)

Firavun boğulma esnasında iman etmek istiyor, ama gaybın perdeleri açıldığı için, bu isteği kabul edilmiyor. Çünkü ümitsiz ve imtihan bittikten sonra getirilen iman, sahih ve makbul bir iman değildir. Firavun'un ömrü boyunca küfür ve zulüm içinde yaşayıp tam sekerat anında iman etmeye kalkışması, makbul ve geçerli bir iman değildir.

Firavun'un ilgili ifadesi *-meal olarak-* şöyledir:

"Derken, İsrailoğullarını denizden geçirdik. Hemen Firavun, askerleriyle beraber zulmederek ve saldırarak peşlerine düştü. Nihayet boğulmak üzere iken: 'İman ettim. İsrailoğullarının inandığı İlahtan başka tanrı yokmuş. Ben de Müslümanlardım.' dedi."

"Şimdi mi? Halbuki bundan önce isyan etmiştin, bozgunculardan olmuştun! Biz de bugün senin bedenini denizden kurtarıp karada bir yere çıkaracağız ki, senden sonra gelecek nesillere ibret olasın. Doğrusu insanların birçoğu bizim ayetlerimizden, ibret alınacak delillerimizden gafildirler." (Yunus, 10/90-92)

"Kimseye müyesser olmadığını" Bu ifade ise, sekerat (ölüm esnası) anında kimsenin imanına müsaade edilmediği ifade ediyor. İman ancak dünya hayatında

makbul ve sahih olabilir. Ölmeden bir dakika önce iman etse makbuldür, ama sekarat anına girince imtihan bitmiş demektir.

Bu zamanın firavunları Firavun'un o hâlini görselerdi, ihlâsla iman edip, Kur'an'ın elmas cevherlerini alırlardı. Yani Kur'an'ın elmas değerindeki hakikatlerine tabi olurlardı.

(1) bk. [Barla Lâhikası, \(222. Mektup\)](#)